

И-ый благословіѣ, на тогава тръгнѣхъ изъ Германіѣ на проповѣдническы-ты си подвигы. Три години ся трудилъ той тамъ помежду Фрѣзы-ты, подъ рѣководство-то на Виллиброда, и чакъ въ 722 г. отишѣхъ въ Гесенъ и Турингѣ, дѣто покрѣстилъ двамина отъ якыческы-ты тамошны князіе, и основалъ монастырь. Подиръ това папа Григорій го повикалъ въ Римъ, и като го накаралъ да ся закѣдне, че е вѣренъ на римскѣ-тѣ черковѣ, направилъ го епископъ надъ сичкы-ты черковы, кои-то сяхѣ да ся основѣхъ въ Германіѣ, далъ му и припорѣчително писмо до Карла Мартелла, Поддържыванъ сега отъ напѣ-тѣ и отъ тоя Франскы началникъ, Бонифаций наченѣхъ да работи още по рѣшително, затова и отсѣкѣхъ съ собственны-ты си рѣцѣ старыя, почитателенъ прѣдмѣтъ на язычници-ты, — священныя дѣбъ въ Гейсмаръ, дѣто покрѣстилъ сичкы-ты Гесенци и Турингци. Послѣ ся занималъ да възстанови пакъ черковы-ты, кои-то Авари-ти бѣхѣ съборили изъ Баваріѣ, да основе още — и новы. А подиръ сичкы тыя неговы Св. трудове, папа-та го направилъ архиепископъ на сичкѣ Германіѣ. Съдалище-то му было въ Майнцъ, и тринадесять епископѣ были подчинены подъ него, кой-то за да наряди тѣсно помежду имъ единеніе, установилъ постоянны Съборы все въ опрѣдѣленны врѣменна, и на първыя отъ тѣхъ убѣдилъ епископы-ты да ся закѣлѣхъ, какъ ще бѣдѣхъ вынагы покорни на Римскыя прѣстоля. За да може да поддѣржи пакъ христіанство-то въ ново покрѣстены-ты още тыя страны, повикалъ изъ Англіѣ монасы, и имъ направилъ много монастыри. Кога-то настанилъ вече работы-ты на Германскѣ-тѣ черковѣ тѣхъ, той си прѣдалъ Архиепископство-то на своя ученикъ Лулла, и отишѣхъ да проповѣда на Фрѣзы-ты пакъ. Тамъ той умрѣхъ вече мѣченически подъ саби-ты имъ на 75 годишнѣ възрасть. Римска-та черкова го е прибрала въ лика на свои-ты Святѣ.

Саксонци-ти ся покрѣстили грѣзъ орѣжіе-то на Карла Великій, подиръ 30 годишнѣ почти опустошителнѣ войнѣ, коя-то траяла до 805 г.

Апостоль-тѣ на Скандинавскы-ты народы бѣше нѣкой си Ансгарій, монахъ отъ Корвейскыя монастырь при рѣкѣ Везеръ. Той былъ благочестивъ и мѣдѣръ челоувѣкъ, та го прибралъ при себе си сваленый Датскы краль Гаралдъ, кога-то си оттервалъ пакъ прѣстола, съ помощъ-тѣ на Людовика Благочестивый, и ся покрѣстилъ (826 г.) въ Майнцъ, за да му покрѣсти и подданици-ты. Ансгарій, като постоялъ малко въ Даніѣ, отворилъ тамъ въ